

Az sem baj, ha „odébb megy” az alapvonal

Hír: „A Nemzetközi Naurista Sporttalálkozóznak a Sziksósfürdői Naurista Strand és Kemping ad otthont augusztus 12-től.”

Biztos, ami biztos, az ingemet már úgy Kecskemét környékén leveszem az autóban. Mint később kiderült, kevésnek bizonyult.

— **Tessék mondani, hol találok az öltözőket?** — kérdezem a Szegec mellett naturista strand csinos és túllőttözöttnek egyáltalán nem mondható bérlijét, *Dévényi Gabriellát*.

Előbb kicsit furcsán néz rám, aztán visszakérdez.

— **Öltöző? Nálunk ilyen nincs. Hát persze... Legföljebb vetkőző lehet nudistáéknál, mert felvenni valóban nincs mit. Meg aztán nem is illik.**

— **Csak azért kérdelem, hogy howá tegyem a ruháimat. Meg aztán — ha lehetne — furdónadrágot vennék.**

— **Nálunk nem divat textilben járni, de ha gondolja...**

— **Legalább amíg dolgozom... Tetszik tudni, engem az a műszálas textil darab megnyugtat.**

Levetkőzöm, aztán felöltözöm. Többén furcsán néznek rám — furdónadrágban érzem magam meztelennek.

— **Mi van? Gátlásos vagy? — kérdi egy bronzbarna de inkább már fekete — férfi, akinek a fején fehér vászonkalap jelzi, a fejtető engedélyezett divat.**

— **Nem... Csak a munka... Majd utána — húzódom odébb.**

Holland, német, francia rendszámú autók jelzik a sziksósfürdői strandon, hogy ez a hét egy kicsit más lesz mint a többi. Nem ami a pucérságot, hanem a gyönyörű környezetű strand és kemping sportéletét illeti. Nemzetköz-

zi találkozóznak ad otthont az 5 hektáros terület, több száz vendéget várnak, s azok jönnek is.

— **A ruhátlanság nálunk nem holmi magamutogatást jelent, sokkal inkább életformát támaszt alá — mondja Kiss László a Naurus Kft. alapító tagja, a terület másik bérlijé, aki „ruházatával” alá is támasztja mondata igazát.** — Ezért is teljesen természetes számunkra, hogy ruhátlanul sportolnak majd a héten vendégeink. Örömmel látom, hogy szinte megállás nélkül jönnek az autók.

A naturistáknak egyébként nem ez az első sporttalálkozója. Dél-egyházán már randevúztak egymással, s külföldön is volt már verseny. Az Alpok-Adria Kupán toronymagasan a röplabda volt a legnépszerűbb, 50-60 csapat mérkőzött egymással, amint megtudtam, a győzelmet a magyar mez-telenek szerezték meg.

A röplabda itt a sziksóstói strandon is sláger. Éppen az utolsó „formába hozó” mérkőzését vívja egy magyar és egy holland csapat. Férfiak és nők vegyesen alkotják a csapatokat, s túlzás lenne azt állítani, hogy minden szabályos. Az oldal- és alapvonalakat egy gumicsővel jelölték ki, s ha valakinek gondja akadt: egy out körül, az egyszerűen odébb-lökte a pálya vonalát.

Senki sem vitatkozik, nem „folyik vér” egy-egy poénért, s vannak olyan percek is, hogy vendégeink eggyel többen vannak a pályán. De ez a plusz egy fő nem akárcsi. Véték lenne a kispadra ültetni, akkor ugyanis kevesebb látszana belőle... Bár ilyen még leírni sem szabad. Itt még a „kukkolás” gondolata is bűn.

— **Csupán egyetlen alkalommal fordult elő, hogy ki kellett vezetnünk egy fiatalembert — mondja**

Kiss László, miközben körbevezet birodalmán, amelyre joggal büszke. A tisztaságot, a fű harsogó zöldjét bizony megirigyelhetnék a „textiles” strandok. — Egyértelmű szándékkal jött, ráadásul nem limonádét ivott, mielőtt meglátogatott bennünket.

— **Akinek fehér a fenéke, az már eleve gyanús — mondja Dévényi Gabriella. — Természetesen azoknak is helye lehet közöttünk, de a szabályok rá is pontosan úgy vonatkoznak.**

Óvatosan körülnézek. Csupa-csupa barna popó díszleg körülöttem. Nekem már teljesen mindegy... Ha így maradok, furdónadrágban, akkor azért néznek. Ha leveszem, akkor azért. Én ugyanis a „fehérek” közé tartozom...

Az Európai Naturista Szövetség elnöke, a görög *Angelosz Mikropulosz* is eljött Sziksóstóra,

jelezve, hogy „föntről” is van gazdája a rendezvénynek.

— **Egyetlen dologért szorítok csupán. Legyen napfényes az idő a héten, s akkor eleve sikere lesz a rendezvénynek. Másként nem is lehet — mondja a görög, aki az 1987-es alakulás óta elnöke a szövetségnek és szemmel láthatóan nagyon élvezi a helyiek vendégszeretetét.**

— **Az ember azt gondolná, hogy a napfényes Hellasz fiai nagy hódoló a naturizmusnak. Aztán kiderül, hogy nem. Görögországban mindössze két tengerparti nudista szálloda van az azokhoz tartozó partirésszel. Különben marad a klasszikus divat, a furdóruha. Bár manapság — különösen a hölgyeknél — jóformán semmit sem takar. De valahogy izgatóbb az a furdóruhának csak nagy jóindulattal nevezhető kis „vacak”. Tudni akarjuk, hogy mi van alatta...**

A szoborszépségű, szőke középiskolai tanárnő, nem zárkózik el a fotózás elöl, de kéri, hogy az arca ne legyen a képen, legalábbis ne jelenjen meg.

— **Tudja, a tanítványaim meg az idősebb kollégák nem néznék jó szemmel, kellemetlen lenne — mondja, miközben kényelmesen végigheveredve a fűvön nézi az egyre kisebb pályán folyó röplabdameccset.**

Kedves Igazgató Úr (vagy **Hölgy!**) Szerintem a tanárnőt inkább arra biztassák a jövőben, hogy minél kevesebb ruhát vegyen magára, miközben okítja a srácokat. Egészen biztos, hogy „telt ház” lesz az óráin...

Az ünnepélyes megnyitóra készülnek, előkerülnek a zászlók, készíttik már a 100 méteres síkfutás pályáját is. Senki se gondoljon tartárra, de még salakra sem. A strand földútjain futják majd, mint ahogy a 10 000 méteres síkfutás távját sem centire pontosan állapították meg. Persze, ki nézi itt az eredményeket. Végül is mindegy ki győz. Mert lényegében mindenki nyertes lesz. Mozog, fut, sportol, levegőn van, odaadja magát, minden porcikáját a Napnak. Kell ennél fényesebb aranyérem?

Annyian nézik rajtam a „textilt”, hogy tennem kell valamit... Lekapom a furdónadrágomat. Most majd biztosan a fenéket fogják bámulni — gondolom magamban, miközben óvatosan körülnézek. A kutya sem kíváncsi rám. Szó szerint, mert a strand lihegő kuvasza is ásít egyet, s bevonul az árnyékba.

Most már végképp nem vagyok érdekes...

Róth Ferenc